

140. СРАЖЕНИЕТО НА ЧЕТАТА НА ХАДЖИ ДИМИТЪР И
СТЕФАН КАРАДЖА КРАЙ С. КАРАЙСЕН
(РАЙКОДАСКАЛОВО)

Дядо Маринчо – на моята баба е чичо. Той видял един качен на един орех и от там командвал: „Момчета стреляйте на леш!“ Ранените ги закарват в един зимник. Шест души били убити в това сражение. Дядо Маринчо е носел вода на турците, те са го накарали. Единият от ранените е успял да се скрие в кръстците, но българин го предава на турците. Те го хващат и го докарват тук и го убиват край селото със сопите.

Първите, които тръгват след четниците от Хаджидимитрово са хората на бея начело със сина на бея на хубав бял кон. Бил много напет и разярен. Първо четниците убиват него и бея като научава иска помощ от Свищов. И тогава една потеря идва от там, а другата идва от към с. Батак.

На мръкване по време на сражението командира на четниците издава заповед да се окачат дрехи по дърветата и да заблудят турците, че са там. През туй време четниците се измъкват. Ранените са били в Балканджийите (местен род), в техния зимник. Шестте убити са погребани от българи в общ гроб. Ранените отвеждат в Русе.

Минали са в неделя след Петровден.

Караджата тук не е ранен.

Има песен натъкмена от даскал Тодор Попов по народна мелодия и той съчинил песента за сражението тук.